

21,20 f. πρὸς αὐτὸν ἐποτινῶτο καὶ ἀνεκάλει] zur Bedeutung von ποτινῶσθαι vgl. Schol. in Luc. de mercede conduct. 16: ὅτι ποτινῶσθαι ἐστὶ τὸ δυσφορεῖν καὶ μετ' οἰμογῆς παρακαλεῖν. Theodoret. h. eccl. II 3: τοιαῦτα ποτινῶμενος, εἰς τὸν πατρῶον ζῆλον τὸν βασιλέα διηγείρε.

21,24 τῶν προφητῶν ὁ μεγαλοφωνότατος Ἡσαΐας] vgl. Gregor. Naz. or. 4 (contra Iul. I) c. 2: καιρὸς γάρ μοι τὰ αὐτὰ τῷ μεγαλοφωνοτάτῳ τῶν προφητῶν Ἡσαΐα συμπθέγξασθαι. Theodoret. h. eccl. I c. 3 (p. 736^a): σύμφωνα γοῦν τούτοις βοᾷ καὶ ὁ μεγαλοφωνότατος Παῦλος φάσκων περὶ αὐτοῦ.

21,24 f. εἴπερ ἐχέγγυος τὸν λόγον πιστώσασθαι] vgl. zu dieser bei Arethas oft wiederkehrenden Formel Komment. z. Apok. c. 2: Κορινθίους ὁ θεῖος γράφων Παῦλος ἐχέγγυος τῷ λόγῳ (lies τὸν λόγον) πιστώσασθαι, ibid. c. 28: καὶ ὅτι τοῦτο, ὁ θεοπάτωρ ἐχέγγυος πιστώσασθαι, ib. c. 68: καὶ ὅτι τὸ βάπτισμα σκοπὸς παρεμφαίνειν τὸν ποταμὸν τῷ εὐαγγελιστῇ, ἐνταῦθα ἐχέγγυον πιστώσασθαι τὸ ἀπὸ τοῦ θρόνου τοῦ ἀρνίου ἐκπορεύεσθαι αὐτὸν ὑποθέσθαι, ibid. prolog.: οἱ ἐκκλησιαστικοὶ πατέρες ἐχέγγυοι πιστώσασθαι. Schol. z. Clemens Alex. paed. p. 99,9 f.: καὶ ὅτι τοῦτο, ὁ Ἄμωσ Ἡσαΐας καὶ Δαυὶδ ὁ τοῦ Ἰησοῦ ἐχέγγυοι τὸν λόγον πιστώσασθαι.

21,31 οἷς ἐνάμιλλον] vgl. Komment. z. Apok. c. 12 (581^c): ἐκ τούτων καὶ τὰ ἑξαμίξοντα τὸ ἱαμα τῆς καθ' ἡμῶν δικαίας τοῦ θεοῦ ὀργῆς ἐνάμιλλον τῶν πονηρῶν ἐπιτηδευμάτων ἀναδίδοται θυμιάματα. Ibid. c. 13 (588^a): ἦτις ὡς φωτεινὴ καὶ αὐτὴ τῇ ἐκ παρθένου ἐνάμιλλος συνέξενκται. Ibid. c. 15 (592^b): καὶ γὰρ εἰ καὶ μετάνοιαν τινες ὑπέδειξαντο τῶν ἀτόπων αὐτοῖς πραχθέντων ταύτην ἐνάμιλλον αὐτοῖς ἀντιστήσαντες κτλ. Ibid. c. 28 (644^c): ὅτι μὴ ἐνάμιλλον καὶ αὐτοὶ ὁμογενεῖς ὄντες τοῖς κατορθωκόσιν ἠνέχθησαν. Ibid. c. 51 (709^b): χωρίον ἀνεπηρέαστον τοῖς ἐνάμιλλωσ τοῦ πεπονηκότος βιοῦν ἡτοιμασμένοις. Ibid. c. 52 (716^b): διὰ τὴν ἐν ταῖς ἀμαρτίαις ἀκρότητα, ἣ ἐνάμιλλον καὶ ἡ τιμωρία πρὸς ἐπιστροφὴν ἐγκαλουμένη.

21,34 f. τῆς κάτωθεν περιαγωγῆς τε καὶ ματαιότητος τὸ ἀνακεχωρηκός] wegen περιαγωγῆς 'Zerstreuung' vgl. Plut. mor. 588D: καὶ πεπνιγμένοι γε θυροῦβφ τῶν παθῶν καὶ περιαγωγῇ τῶν χρεῶν εἰσακοῦσαι καὶ παρασχεῖν τὴν διάνοιαν οὐ δύνανται τοῖς δηλουμένοις.

22,12 συνφδὰ τούτοις φθεγγόμενος] vgl. Theodoret. h. eccl. I c. 3 (p. 748^b): Συνφδὰ τούτοις ἐπέστειλε καὶ Φιλογονίῳ τῷ τῆς Ἀντιοχείων ἐκκλησίας προέδρῳ. Plut. mor. 6^a: σύμφωνος δὲ καὶ συνφδός καὶ ἡ Σωκράτους ἀπόκρισις ταύτη φαίνεται. Lucian. de sacrif. 10: τοιγαροῦν καὶ οἱ ἄνθρωποι συνφδὰ τούτοις καὶ ἀκόλουθα περὶ τὰς θρησκείας ἐπιτηδεύουσι.

22,24 f. σύνηθες ὃν τῇ γραφῇ τοῦτο ἐνηλλαγμένως χρῆσθαι τοῖς χρόνοις] vgl. Basilius homil. in Ps. 29 c. 4: σύνηθες δὲ τῇ γραφῇ προτάσσειν τὰ σκυθρωπά τῶν χρηστοτέρων, id. Comment. in Is. 237: ἐπειδὴ σύνηθες τῇ γραφῇ τῇ τῶν πολλῶν οἴησι πρὸς τὰς ὀνομασίας ἀκόλουθεῖν, id. homil. III in hexaem. c. 4: τῇ δὲ γραφῇ σύνηθες τὸ κραταῖον καὶ ἀνένδοτον στερεῖον λέγειν u. ὁ. — Wegen ἐνηλλαγμένως χρ. τ. χρόνοις vgl. Gregor. Naz. or. 29 c. 5: ἡ πᾶσιν εὐδηλον ὅτι πολλὰ τῶν χρονικῶς λεγομένων ἐνηλλαγμένως τοῖς χρόνοις προφέρεται καὶ μάλιστα παρὰ τῇ συνηθείᾳ τῆς θείας γραφῆς, οὐχ ὅσα τοῦ παρεληλυθότος χρόνου μόνον ἐστὶν ἢ τοῦ παρόντος, ἀλλὰ καὶ ὅσα τοῦ μέλλοντος, ὡς τὸ 'ἴνα τί ἐφρούαξαν ἔθνη;' οὕτω γὰρ ἐφρούαξαντο καὶ 'ἐν ποταμῷ διελεύσονται ποδὶ', ὅπερ ἐστὶ διαβεβήκασιν.

22,26 ἦτοι τῆς Ἑβραϊδος φωνῆς ἀρχαῖζούσης] vgl. Komment. z. Apok. c. 12: τὸ δὲ ἀμῖν ἀπὸ τῆς Ἑβραϊδος εἰληπται φωνῆς ἐπὶ βεβαία συγκαταθέσει προφερόμενον.

22,26 f. καὶ μηδὲν μικρολογουμένης περὶ τὰ χρονικά σημαινόμενα] vgl. Komment. z. Apok. c. 54: οὐδὲν γὰρ ἡ γραφῇ περὶ τούτων εἶωθε μικρολογεῖσθαι. Schol. in Luc. Pe-regr. II: ἡ γὰρ καθ' ἡμᾶς σεμνὴ πίστις καὶ ἀνώμητος μηδὲν μικρολογουμένη περὶ τὴν αἰρετικῶν ὀλιγωρίαν. Plut. mor. 73^a: ἐτέρου δὲ μικρολογουμένου περὶ πάντα καὶ παρασκοφαν-